

הוא לא גוייס לצה"ל ★ הוא חזר בתשובה בכלא ★ הוא ששה שנתיים באמריקה ★ שם התחבר עם החוגים הדתיים ★ המישטרה חושדת ששם הוטלה עליו המשימה

התשווד שונעלם

בימים אלה מעל דפי העיתונים בין מישטרת ירושלים ומישטרת תל-אביב בדבר מידע שנמסר, או לא נמסר, לפני שנה בידע לעצורים שנתפסו בליפתא, היא הוכחה לטיפול הרך בקבוצות יהודים קיצוניים.

התיאור של קבוצה קיצונית זו באמצעי התיקשורת כ"תימהונים" הוא ניסיון עלוב להוציא אותם מן הכלל ולהתייחס אליהם כאל שוליים יוצאי-דופן ולא חשובים, דווקא בימים אלה, כשמליחמות הדתיים פורצות לכל התחומים ועוברות את כל הגבולות וכשרבנים מעזים לומר כפה מלא שפסקההלכה קודם לחוקהמדינה.

הזנחת המחלה הממארת של החרדים הקיצוניים, שהפכו לאומנים קיצוניים במשך שנים, גרמה לתופעות אלה לצאת משליטת החוק. הורקורים מכוונים עכשיו אל כמה צעירים שנתפסו כשמיצבורים רבים של נשק כרשותם, בעוד קבוצות אחרות ממשיכות לפעול באין מפריע.

היה חמוס מוח

שי ימעון ברדה מבוקש כיום. מן המישטרה טוענים כי הוא היה אחד המנהיגים של הקבוצה. כאשר חזר ברדה מארצות-הברית עבר לגור בירושלים. הוא שהה תקופה מסוימת בשיבת אור-שמח בבירה, ואחר-כך עבר לגור בליפתא. הוא המשיך לשמור על קשר עם מישפחתו בחולון, גם אחרי שחזר לארץ והיה בא לבקרם מדי כמה שבועות. אך מאז שהתפוצצה הפרשה וחבריו נעצרו, נעלם שימעון ואפילו אחיו ואביו אינם יודעים היכן הוא.

אנשים שהכירו את שימעון לפני שחזר בתשובה סיפרו כי היה ממנהר להרים יד. "הוא היה חמוס-מוח והירבה לריב בידים". מי שהכיר וראה אותו אחרי שחזר בתשובה וכשחזר מאמריקה, סיפר כי הוא וחבריו נראו קצת "קוקו". הוא היה

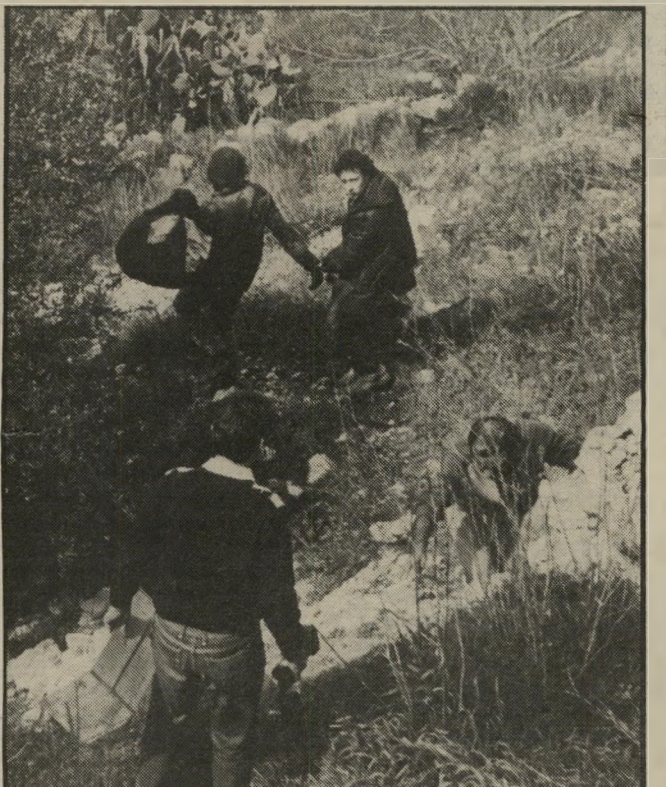
הרהיבת (מיסגד כיפת-הסלע ומיסגד אל-אקצה), אפשר יהיה להקים את בית-המיקדש ואז תבוא תקומה לעם היהודי ואז גם, כך הם מאמינים, יבוא המשיח.

קבוצות רבות מבין הרתיים הקנאים שמו להן למטרה להקים את בית-המיקדש והן פועלות ככיוון זה כבר כמה שנים. בישיבת "עטרת כוהנים" שכרובע המוסלמי בעיר-העתיקה בירושלים, מכשירים כוהנים, לוויים וחזורים-בתשובה לעבודת ה' ולהעלאת זבחים. במרס לפני שנה התקיים בישיבה זו כינוס ארצי. תחת הכותרת "הבית השלישי — מעלתו, צורתו וחובת בניינו" (העולם הזה 11.1.84), מי שבלט בכינוס זה היה הרב ישראל אריאל, ששוחזר כמה ימים קודם לכן ממאסרו כעומד בראש הניסיון החרדי-קיצוני להשתלט על הר-הבית.

נושא "החזרתו" של הרהיבת לירייה יהודית אינו חדש והוא עולה מדי כמה חודשים מאז הכיבוש של 1967, כאשר החרדים הקיצוניים מנסים בכל דרך, אפילו אלימה, לקבוע עובדות בשטח. במעשיהם הקיצוניים

אחד החשודים מובל למחסן-הנשק סיוע של גורמים מבחון

חיפוש נשק המחזרת בליפתא בניין הבית השלישי

ברשותם של הצעירים היתה גדולה והנשק מתוחכם ביותר. מקורו של הנשק היה בצה"ל.

מעצרים מגיל צעיר

שי ימעון ברדה נולד בתל-אביב ב-1958 להורים יוצאי-לוב, שעלו לארץ עם קום המדינה, ונקרא על שם של המישפחה (יש לו עוד אח ושתי אחיות). הבית היה בית מסורתי, כמו אצל רוב המישפחות יוצאות צפון-אפריקה. שימעון למד בבית-ספר ממלכתי רגיל.

אחרי שסיים את בית-הספר-הרעמי נשלח לקיבוץ אשדות-יעקוב במ"י סגרת עליית-הנוער, אך אחרי קצת יותר משנה עזב את הקיבוץ וחזר הביתה לחולון. ואז התחילה תקופת ההסתובבויות. הוא לא עבד בעבודה מסודרת, אלא בעבודות מזדמנות. מדי פעם עבד בנגרות או בכניין, אבל בעיקר התרועע עם גיטו, בעלה של אחותו הגדולה, שהיה מוכר למישטרה. כך השתרכב שמו של שימעון ברדה לראשונה אל בין השמות של האנשים המוכרים למישטרה. הוא היה נעצר מפעם לפעם בחשדות שונים של פריצות, גניבות ועבירות אחרות.

זמן קצר לפני תאריך גיוסו לצבא, עבר שימעון תאונת-דרכים קשה, שכתוצאה ממנה נעשה נכה ביד אחת. את הגיוס דחו לו שוב ושוב, הן בגלל נכותו והן בגלל תיקים פליליים שהיו

ברשותם של הצעירים היתה גדולה והנשק מתוחכם ביותר. מקורו של הנשק היה בצה"ל.

מעצרים מגיל צעיר

שי ימעון ברדה נולד בתל-אביב ב-1958 להורים יוצאי-לוב, שעלו לארץ עם קום המדינה, ונקרא על שם של המישפחה (יש לו עוד אח ושתי אחיות). הבית היה בית מסורתי, כמו אצל רוב המישפחות יוצאות צפון-אפריקה. שימעון למד בבית-ספר ממלכתי רגיל.

אחרי שסיים את בית-הספר-הרעמי נשלח לקיבוץ אשדות-יעקוב במ"י סגרת עליית-הנוער, אך אחרי קצת יותר משנה עזב את הקיבוץ וחזר הביתה לחולון. ואז התחילה תקופת ההסתובבויות. הוא לא עבד בעבודה מסודרת, אלא בעבודות מזדמנות. מדי פעם עבד בנגרות או בכניין, אבל בעיקר התרועע עם גיטו, בעלה של אחותו הגדולה, שהיה מוכר למישטרה. כך השתרכב שמו של שימעון ברדה לראשונה אל בין השמות של האנשים המוכרים למישטרה. הוא היה נעצר מפעם לפעם בחשדות שונים של פריצות, גניבות ועבירות אחרות.

זמן קצר לפני תאריך גיוסו לצבא, עבר שימעון תאונת-דרכים קשה, שכתוצאה ממנה נעשה נכה ביד אחת. את הגיוס דחו לו שוב ושוב, הן בגלל נכותו והן בגלל תיקים פליליים שהיו

ה די הסיציון נשמעו למרחוק. גדולים עפו למעלה ויצרו פטירה ענקית מכוסה אבק לבן. צווחות הפצועים נשמעו מכל עבר. מתחת להריסות שכנו רבים ללא רוח-חיים.

לא הרחק משם עמדו כמה בתורים צעירים מזוקנים משתאים. כעבור שניות ספורות צעק משהו מהם בשימחה: "המיסגד פוצץ, הרהיבת שלנו!" והצעירים התחילו לרקוד כשהם מגלגלים עיניהם לשמיים. "עכשיו נבנה את בית המיקדש!" לחשו אחד לשני.

בתוך שעות ספורות החלה הנירה המונית של מיליוני מוסלמים לכיוון ירושלים, כרכב וכרגל, כשבירייהם כלי-נשק מתוחכמים ופשוטים, ולכולם מבט אחד בעיניים, האומר: נקמה ביהודים!

זה מה שהיה קורה, אילו הצליחה קבוצת הקנאים המטרופת במימתה לפוצץ את המיסגד הקדוש למוסלמים על הרהיבת.

השבוע נעצרו כמה צעירים שהתגוררו בכפר הערבי הנטוש בליפתא, ליד ירושלים. הם נעצרו בחשד ניסיון פיגוע ברהיבת וכונו "מתתת הרהיבת". צעיר אחד, שהשתייה, לריברי המישטרה, לקבוצה זו ואף היה מנהיגה עדיין מבוקש.

שימעון ברדה (26) נעלם. משערים שעזב את הארץ כסיוע של גורמים מבחון, אותם גורמים אשר לפי החשד מימנו את חבורת הצעירים במיחיה וכמובן בקניית חומרי-נשק וחומריי חבלה. כמות חומרי-החבלה שנתפסה

מרבה לצטט מן התורה ולמלמל כל מיני תפילות. הוא היה מסתובב תמיד עם ספר תנ"ך בידו ומרבה לקרוא בו. כשנשאל מדוע הוא גר בליפתא, בלי מים וזרמים וכלי חשמל, ענה שצריך לעבור תקופה של ייסורים, כדי להגיע לגאולה הגדולה וכדי לגרום לביאת המשיח.

כשנפתחה הפרשה לפני כשבוע, פנתה מישפחתו של שימעון אל עורך-הדין ציון אמיר, כדי לקבל ממנו

הם מודעים לעובדה, שעד היום הוכיחה את עצמה, שכוחות הביטחון מטפלים בהם בכפפות של משי.

חלק מן הנשק נמצא בידי גופים קיצוניים אלה ברשיון להגנה עצמית, מכיוון שרובם חיים ב"סביבה עויינת" (כלומר באיוורים הכבשים), והנשק האחר נרכש לאט לאט בכספים אמריקאיים המוזרמים לקיצוניים אלה באופן שוטף וסדיר.

"מילחמת היהודים" המתנהלת

הקמת הבית השלישי

קבוצות רבות בארץ ובחו"ל מאמינות בהקמתו של בית-המיקדש השלישי. הם מאמינים כי ברגע שייהרשו שני המיסגדים על